



O SENZACIONALNOM NASTUPU JEDNOGLAZBENIKA DANAŠNJIJE NA DUBROVNIKU

Romantika je ono što je Barenboim dao publici

Najčistiji iskaz umjetnosti, glazba kao vrhunac čovjekova stvaralaštva



● **Nadahnutu izvedba** Barenboimove interpretacije otvorile su vrata prema nekom drugom svijetu; svirajući, stvorio je mekan, prozračan, profinjen i magičan svijet

PIŠE MARIJA SARAGA

Onjegovu se koncertu u Dubrovniku pričalo danima i s nestrpljenjem se iščekivao trenutak kada će u dubrovačkom Kneževu dvoru, prvi put u Hrvatskoj, za klavir sjesti Daniel Barenboim, taj veliki umjetnik koji je svojom osobnošću i umjetničkim radom ostavio trajni pečat na našem glazbenom nasljeđu.

Osobno čitanje

Svi, i oni koji su uspjeli doći do karata što su planule, i oni koji nisu imali privilegij u subotu doći Dubrovnik, znali su da će taj koncert biti savim poseban. I bio je. Kari-



Daniel Barenboim sa suprugom Elenom Bashkirovom i I. Repušićem

zmu toga umjetnika teško je prenijeti u ovaj tekst, a njegova jednostavnost i pristupačnost svjedoče o njegovoj veličini.

Daniel Barenboim za du-

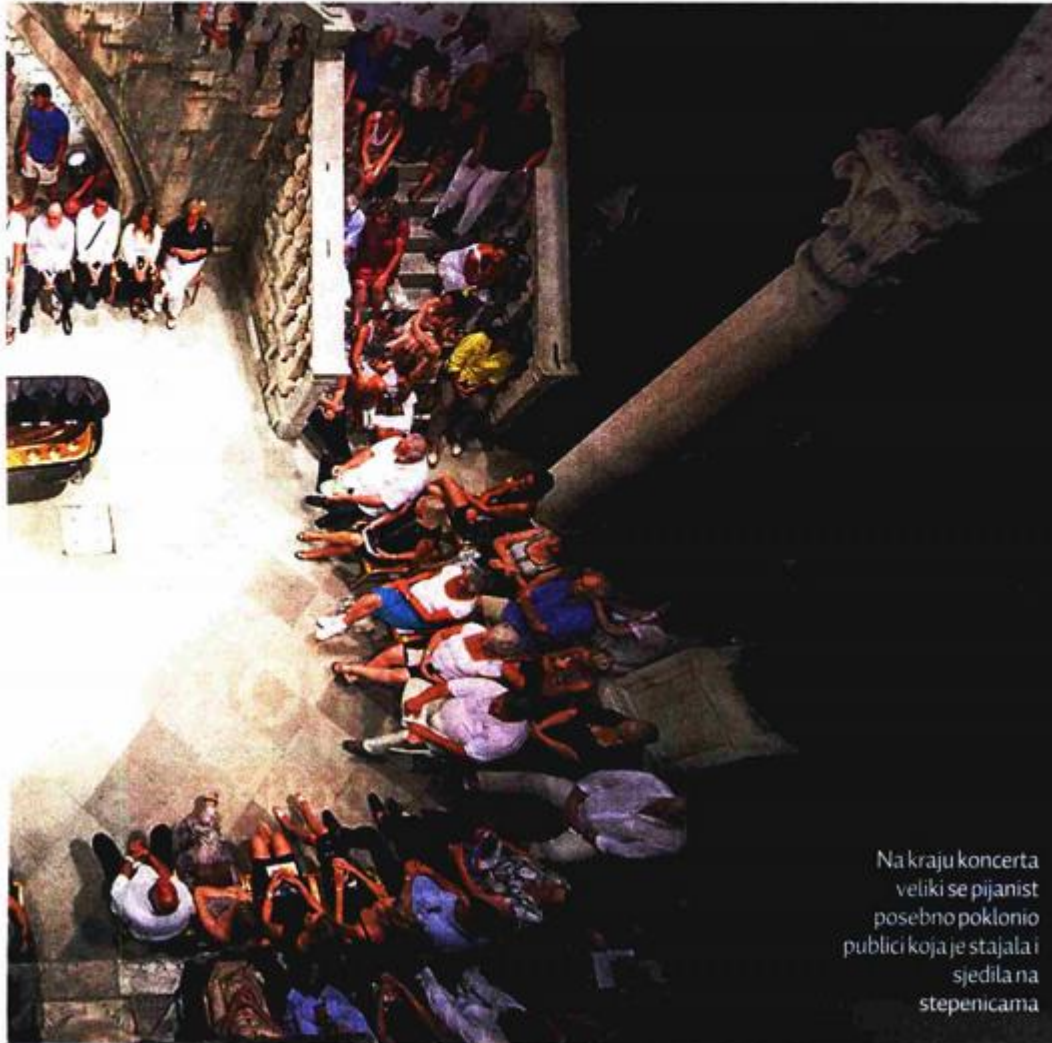
brovački je recital odabrao glazbu Franza Schuberta, a sve je te večeri doista bilo u duhu romantike - od izvedenih skladbi, Barenboimovih interpretacija zadane glazbe,

posebne atmosfere u kojoj se publika ujedinila primajući nadahnuća Schubertovih i Barenboimovih poticaja, pa sve do povjetarca koji je, kao da je uzbiban romantičkim duhom Schubertove glazbe, neprestano lebdio nad Kneževim dvorom. Jer romantika nisu nekontrolirani izljevi osjećaja, gotovo karikirane i nagle geste, nagle promjene raspoloženja i sve slične kroz povijest iskrivljene zamisli. Romantika je ono što je u subotu Barenboim poklonio publici - najčistiji iskaz umjetnosti, glazbe kao vrhunca čovjekova stvaralaštva.

Barenboim je za prvi dio koncerta odabrao Schubertove Impromptue, četiri od njih osam, koliko ih je skladatelj



GO OD NAJKARIZMATIČNIJIH DVAČKIM LJETNIM IGRAMA



Na kraju koncerta veliki se pijanist posebno poklonio publici koja je stajala i sjedila na stepenicama

napisao, dok je u drugom dijelu izveo veliku Sonatu za klavir u A-duru, D. 959, pretposljednju, koju je napisao nekoliko mjeseci prije svoje prerane smrti. Barenboimove su interpretacije otvorile vrata prema nekom drugom svijetu, pružio je jedno vrlo osobno čitanje, lišeno svih stereotipa o romantici.

Čarobna piana

Bilo je sasvim jasno da Barenboim tu glazbu duboko poznaje i razumije, da je na neki način postala i njegova. Tako se kroz nju kretao zastajući, ubrzavajući, kada je osjetio potrebu da to učini. U nekim je trenucima svirao gotovo suzdržano, bez posezanja za glasnom dinamikom i "napuhanim" gestama, a upravo je tako u prvi plan došla supstanca Schubertove glazbe, oslobođena ispraznog virtuoiziteta koji su vode romantičkog "pokreta" toliko prezirali. Upravo su piana bila najča-

robniji trenuci večeri, a dojmljivo je bilo svjedočiti tome kakav je bogati svijet Barenboim uspio napraviti u tako malom dinamičkom rasponu, čitav spektar boja, nijansi. Mekan, prozračan, profinjen, magičan - takav je bio svijet koji je Barenboim stvarao na klaviru. Zadivljuje i njegovo vodenje glasova, kojim je uspio istaknuti sve detalje Schubertovih djela, a u pojedinim se trenucima činilo kako nije moguće da sve to na klavijaturi izvode samo dvije ru-

U nekim je trenucima svirao gotovo suzdržano i tako je u prvi plan došao Schubert

ke. Barenboimova ruka nije nepogrešiva i od njega nećete dobiti robotsku preciznost kojoj streme neki drugi proslavljeni pijanisti današnjice. No, to uopće nije važno i to nije ono što Barenboim svojoj publici nudi.

Dva dodatka

Brojati "krive note" takvom umjetniku, takvom interpretu, bilo bi sasvim deplasirano. Publika je svaku priliku za pljesak iskoristila za burne ovacije, a kraj koncerta dočekala je na nogama. Maestro Barenboim naklonio se cijelom Kneževu dvoru, svim dupkom ispunjenim stranama, posebno poklonivši svoj naklon onima koji su koncert prostajali i prosjedili na stepenicama iza i iznad klavira. Čini se da se i on sam osjećao dobro svirajući u Dubrovniku te je na upornom i snažnom pljesku publici zahvalio izvevši dva dodatka, još dva Schubertova Impromptua. ●